

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Holandii o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

podpisana w Warszawie dnia 20 września 1979 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 20 września 1979 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Holandii o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Holandii o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

i

Rząd Królestwa Holandii

pragnąc dalej rozwijać i ułatwiać ich stosunki gospodarcze postanowiły zawrzeć w tym celu Umowę o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku i uzgodniły, co następuje:

Rozdział I

Zakres umowy.

Artykuł 1

Zakres podmiotowy.

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa.

1. Niniejsza umowa dotyczy — bez względu na sposób poboru — podatków od dochodu i od majątku, które pobiera się na rzecz jednego lub drugiego Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności ruchomego lub nieruchomego majątku, podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłaconych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą w szczególności:

a) w Polsce:

- podatek dochodowy,
- podatek od wynagrodzeń,
- podatek wyrównawczy (podatek wyrównawczy do podatku dochodowego albo podatku od wynagrodzeń),

(zwane dalej „podatkami polskimi”);

b) w Holandii:

- podatek dochodowy (de inkomstenbelasting),
  - podatek od wynagrodzeń (de loonbelasting),
  - podatek od spółek (de vennootschapsbelasting),
  - podatek od dywidend (de dividendbelasting),
  - podatek od majątku (de vermogensbelasting),
- (zwane dalej „podatkami holenderskimi”).

4. Niniejsza umowa będzie też miała zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe władze Państw będą informowały się wzajemnie

o zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

Rozdział II

Definicje.

Artykuł 3

Ogólne definicje.

1. Przy stosowaniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenie „Państwo” oznacza odpowiednio Polskę lub Holandię; określenie „Państwa” oznacza Polskę i Holandię;
- b) określenie „Polska” oznacza Polską Rzeczpospolitą Ludową i obejmuje każdy rejon znajdujący się poza morzem terytorialnym Polski, w którym, zgodnie z prawem międzynarodowym, prawa Polski odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych na dnie morskim lub w jego podglebiu mogą być wykonywane;
- c) określenie „Holandia” obejmuje tę część Królestwa Holandii, która jest położona w Europie, oraz tę część dna morskiego i jego podglebia położoną pod Morzem Północnym, w stosunku do której Królestwo Holandii posiada suwerenne prawa zgodnie z prawem międzynarodowym;
- d) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub jednostkę prawną, którą dla opodatkowania traktuje się jako osobę prawną;
- f) określenia „przedsiębiorstwo jednego z Państw” i „przedsiębiorstwo drugiego Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo, prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw, i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie;
- g) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki przewóz statkiem, samolotem, pojazdem szynowym lub drogowym, będącym w użytkowaniu przedsiębiorstwa, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w jednym z Państw, z wyjątkiem przypadku, gdy wykorzystywanie statku, samolotu lub pojazdu jest ograniczone wyłącznie do ruchu między miejscami położonymi w drugim Państwie;
- h) określenie „obywatele” oznacza:
  1. wszelkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo jednego z Państw;
  2. wszelkie osoby prawne, spółki jawne i stowarzyszenia utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w jednym z Państw;
- i) określenie „właściwa władza” oznacza:
  1. w Polsce — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
  2. w Holandii — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez jedno z Państw, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej, każde określenie, o ile nie zostało zdefiniowane inaczej, ma

takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw” oznacza osobę, która według prawa tego Państwa podlega tam obowiązkowi podatkowemu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu, albo inne kryteria o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega obowiązkowi podatkowemu w tym Państwie tylko w zakresie dochodu, jaki osiąga ze źródeł w nim położonych, albo z majątku, jaki posiada w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas jej sytuacja jest określana według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli sytuacji tej osoby nie można uregulować zgodnie z postanowieniami litery c), właściwe władze Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład.

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie albo częściowo wykonuje się działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządzania,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) zakład fabryczny,
- e) warsztat oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw naturalnych.

3. Budowa albo montaż lub instalowanie maszyn i urządzeń stanowi zakład tylko wtedy, gdy okres prowadzenia budowy albo montażu lub instalowania przekracza osiemnaście miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu nie stanowią zakładu:

- a) placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr albo towarów przedsiębiorstwa;
- b) zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie dla składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) stałe placówki, utrzymywane wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu uzyskiwania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym albo pomocniczym dla przedsiębiorstwa;
- f) stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że ogólna działalność tych placówek, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności, posiada charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa dla przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w jednym z Państw w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to w tym Państwie zwykle wykonuje, uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 i są takimi rodzajami działalności, które — gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki — nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień wyżej wymienionego ustępu.

6. Nie będzie uważać się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Państw, tylko z tego powodu, że wykonuje ono tam czynności przez maklera, komisanta albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Sam fakt, że spółka mająca siedzibę w jednym z Państw kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Rozdział III

Opodatkowanie dochodu.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości.

1. Dochody osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw z majątku

nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstw rolnych i leśnych) położonego w drugim Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie należące do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa rzeczowego, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych; statki, barki oraz samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski z przedsiębiorstw.

1. Zyski z przedsiębiorstwa jednego z Państw mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z uwzględnieniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo jednego z Państw wykonuje działalność w drugim Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w jednym z Państw istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie zostają naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport.

1. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków lub samolotów mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Zyski pochodzące z eksploatacji barek wykorzystywanych w transporcie na wodach śródlądowych mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa zajmującego się transportem morskim lub przedsiębiorstwa zajmującego się transportem na wodach śródlądowych znajduje się na pokładzie statku lub barki, uważa się, że znajduje się ono w tym Państwie, w którym leży port macierzysty statku lub barki, a jeżeli statek lub barka nie ma portu macierzystego, w tym Państwie, w którym osoba eksploatująca statek lub barkę ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej pojazdów szynowych lub drogowych mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

5. Postanowienia ustępu 1 dotyczą także zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane.

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo jednego z Państw bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Państwa albo

b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa jednego z Państw i przedsiębiorstwa drugiego Państwa

i w jednym i drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli jedno z Państw włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa oraz odpowiednio opodatkowuje zyski, od których przedsiębiorstwo drugiego Państwa zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które narosłyby na rzecz przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa, je-

śliby warunki uzgodnione między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między niezależnymi przedsiębiorstwami, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków w tym drugim Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględniane inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Państw będą porozumiewać się ze sobą, jeżeli będzie to konieczne.

Artykuł 10

Dywidendy.

1. Dywidendy wypłacone przez spółkę mającą siedzibę w jednym z Państw osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem, podatek ten nie może przekroczyć 15 procent kwoty dywidend brutto.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 Państwo, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, nie będzie pobierać podatku od dywidend, jeżeli właścicielem wypłaconych dywidend jest spółka (inna niż spółka jawna) mająca swą siedzibę w drugim Państwie, która rozporządza przynajmniej 25 procentami kapitału spółki wypłacającej te dywidendy.

4. Właściwe władze Państw uregulują drogą wspólnego porozumienia sposób stosowania postanowień ustępów 2 i 3.

5. Postanowienia ustępów 2 i 3 nie naruszają opodatkowania spółki mającego związek z zyskami, z których dywidendy są wypłacane.

6. Użyty w tym artykule wyraz „dywidendy” oznacza dochody z akcji lub innych praw związanych z udziałem w zyskach, jak również dochody pochodzące z innych udziałów w spółce, które na podstawie ustawodawstwa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

7. Postanowień ustępów 1, 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw, wykonuje w drugim Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki placącej dywidendy, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

8. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w jednym z Państw, osiąga zyski albo dochody z drugiego Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w

drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki.

1. Odsetki, które powstają w jednym z Państw i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

2. Właściwe władze Państw uregulują drogą wspólnego porozumienia sposób, w jaki Państwo, z którego pochodzą odsetki, zaniecha poboru podatku od odsetek.

3. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody od publicznych pożyczek, od obligacji lub skryptów dłużnych, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zastawu hipotecznego, ale nie zawierających prawa do uczestnictwa w zyskach oraz dochody z wszelkiego rodzaju innych roszczeń wynikających z długów, jak również wszelkie inne dochody, które według ustawodawstwa podatkowego Państwa, z którego pochodzą, zrównane są z dochodami od pożyczek pieniężnych.

4. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw wykonuje w drugim Państwie, z którego pochodzą odsetki, działalność zarobkową przy pomocy zakładu położonego w tym Państwie bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której są płacone odsetki, rzeczywiście należy do takiego zakładu lub takiej stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem będącym właścicielem odsetek lub między nimi obydwojema a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego odsetki, mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel będący właścicielem odsetek umówiliby bez tych stosunków, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne.

1. Należności licencyjne, pochodzące z jednego z Państw, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności te mogą być opodatkowane w tym Państwie, w którym powstały, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy odbiorca tych należności jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych należności.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 należności licencyjne uzyskiwane za użytkowanie lub prawo do

użytkowania każdego prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym właściciel należności licencyjnych ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Właściwe władze Państw uregulują drogą wspólnego porozumienia sposób stosowania postanowień ustępów 2 i 3.

5. Określenie „należności licencyjne” użyte w niniejszym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności używane za użytkowanie lub prawo do użytkowania każdego prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, każdego patentu, znaku towarowego, rozwiązania konstrukcyjnego lub modelu, planu, tajemnicy lub technologii produkcyjnej albo za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

6. Postanowień ustępów 1, 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli właściciel należności licencyjnych mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw wykonuje w drugim Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie lub wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w tym Państwie, a prawa lub wartości majątkowe, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście należą do tego zakładu lub takiej stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

7. Uważa się, że należności licencyjne powstają w jednym z Państw, gdy dłużnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w jednym z Państw miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w jednym z Państw zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których została zawarta umowa zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywa te należności, wówczas uważa się należności licencyjne za pochodzące z tego Państwa, w którym położony jest ten zakład lub ta stała placówka.

8. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem będącym właścicielem należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne — mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone — przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel będący właścicielem należności licencyjnych umówiliby bez tych stosunków, wówczas postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Państwa, przy uwzględnieniu innych przepisów niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski kapitałowe.

1. Zyski osiągnięte przez osobę, mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw, z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego określonego w artykule 6, a położonego w drugim Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku

ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego z Państw posiada w drugim Państwie, albo z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w jednym z Państw dysponuje w drugim Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy przeniesieniu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski, osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków, samolotów, pojazdów szynowych lub drogowych, eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej, barek wykorzystywanych w transporcie na wodach śródlądowych lub majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków, samolotów, pojazdów lub barek, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa. Przy stosowaniu niniejszego ustępu uwzględnia się postanowienia ustępu 3 artykułu 8.

4. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku nie wymienionego w ustępach 1, 2 i 3 mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

5. Postanowienia ustępu 4 nie naruszają prawa każdego z Państw do poboru — zgodnie z jego własnym ustawodawstwem — podatku od zysków z przeniesienia tytułu własności udziałów lub innych praw wynikających z udziałów w spółce, której majątek w całości lub częściowo podzielony jest na udziały i która ma siedzibę w danym Państwie, osiągniętych przez osobę fizyczną, która posiada miejsce zamieszkania w drugim Państwie i która była osobą mającą miejsce zamieszkania w pierwszym wymienionym Państwie przez okres ostatnich pięciu lat poprzedzający moment przeniesienia tytułu własności tych udziałów lub praw.

Artykuł 14

Wolne zawody.

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej działalności podobnego rodzaju, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Państwie dla wykonywania swej działalności. Jeżeli dysponuje ona taką stałą placówką, wówczas dochody mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim mogą być przypisane tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje między innymi samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, techników, inżynierów, architektów oraz dentyistów.

Artykuł 15

Praca najemna.

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20 pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym z Państw

osiąga z pracy najemnej, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym z Państw osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Państwie, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie łącznie nie dłużej niż 183 dni podczas danego roku kalendarzowego oraz
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, oraz
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu wynagrodzenia, uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym z Państw, z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku, samolotu, pojazdu szynowego lub drogowego w komunikacji międzynarodowej lub na pokładzie barki wykorzystywanej w transporcie na wodach śródlądowych mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 16

Wynagrodzenia członków rad nadzorczych albo zarządzających.

1. Wynagrodzenia i inne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Holandii otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej albo radzie zarządzającej spółki, mającej siedzibę w Polsce, mogą być opodatkowane w Polsce.

2. Wynagrodzenia lub podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Polsce otrzymuje z tytułu pełnienia funkcji „bestuurder'a” lub „commissaris'a” w spółce mającej siedzibę w Holandii, mogą być opodatkowane w Holandii.

Artykuł 17

Artysty i sportowcy.

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochody uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym z Państw jako artystę, na przykład artystę scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobistą działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki — bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 — może być opodatkowany w tym Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 dochody z rodzajów działalności określonych w ustępie 1,

wykonywanych w ramach umowy kulturalnej lub porozumienia kulturalnego pomiędzy Państwami, będą zwolnione od opodatkowania w tym Państwie, w którym te rodzaje działalności są wykonywane.

Artykuł 18

Renty i emerytury.

Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2 renty, emerytury i inne podobne wynagrodzenia z tytułu poprzedniej pracy najemnej, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w jednym z Państw, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne.

1. a) Wynagrodzenie inne niż renta lub emerytura, wypłacane przez jedno z Państw, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, może być opodatkowane w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie może podlegać opodatkowaniu tylko w drugim Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:

1. jest obywatelem tego Państwa lub
2. nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie dla celów świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek renta lub emerytura, wypłacana przez jedno z Państw, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, może być opodatkowana w tym Państwie.

b) Jednakże taka renta lub emerytura może podlegać opodatkowaniu tylko w drugim Państwie, jeżeli osoba ją otrzymująca jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń, rent lub emerytur mających związek z usługami świadczonymi w związku z działalnością zarobkową jednego z Państw, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

Artykuł 20

Profesorowie i nauczyciele.

1. Należności, które profesor lub nauczyciel — mający miejsce zamieszkania w jednym z Państw, a przebywający w drugim Państwie w celu nauczania lub prowadzenia naukowych prac badawczych przez okres powyżej dwu lat na uniwersytecie, w szkole pomaturalnej lub w innej instytucji zajmującej się nauczaniem lub prowadzeniem naukowych prac badawczych, położonej w tym drugim Państwie — otrzymuje z tytułu takiego nauczania lub prowadzenia takich prac, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

2. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodów uzyskiwanych z prac badawczych, jeżeli takie prace badawcze są podejmowane nie w interesie publicznym, ale głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub określonych osób.

Artykuł 21

Studenci.

1. Należności otrzymane na utrzymanie się, kształcenie się lub odbywanie praktyki przez studenta, stypendystę lub — jeżeli chodzi o dziedzinę handlu — przez praktykanta lub ucznia, który przebywa w jednym z Państw wyłącznie dla kształcenia się lub odbywania praktyki i który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli należności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

2. Student uniwersytetu lub innej instytucji szkolnictwa w jednym z Państw, który podczas okresowego pobytu w drugim Państwie podejmuje pracę w tym Państwie przez okres nie przekraczający 100 dni w roku kalendarzowym, w celu uzyskania praktycznego doświadczenia w dziedzinie związanej z jego kierunkiem studiów, nie podlega opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli chodzi o wynagrodzenie uzyskane za taką pracę, o ile kwota takiego wynagrodzenia, uzyskana w ciągu wyżej wspomnianego okresu, nie przekracza sumy 5.000 florenów holenderskich lub równowartości tej sumy w walucie polskiej.

Artykuł 22

Inne przychody.

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania w jednym z Państw, bez względu na to, skąd one pochodzą, a o których nie było mowy w poprzednich artykułach niniejszej umowy, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadając miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw, wykonuje w drugim Państwie działalność zarobkową przez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawa lub dobra, z tytułu których wypłacany jest dochód, są rzeczywiście związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Rozdział IV

Opodatkowanie majątku.

Artykuł 23

Majątek.

1. Majątek nieruchomy określony w artykule 6, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw, a położony jest w drugim Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego z Państw posiada w drugim Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym z Państw dysponuje w drugim Państwie dla celów wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki, samoloty, pojazdy szynowe albo drogowe eksploatowane w komunikacji międzynarodowej oraz barki wykorzystywane w transporcie na wodach śródlądowych, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków, samolotów, pojazdów lub barek, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa. Przy stosowaniu postanowienia niniejszego ustępu uwzględnia się także postanowienia artykułu 8 ustęp 3.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Rozdział V

Uniknięcie podwójnego opodatkowania.

Artykuł 24

Postanowienia o uniknięciu podwójnego opodatkowania.

1. Jeżeli Holandia ustala podatki osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jej terytorium, może ona włączyć do podstawy ustalania takich podatków te części dochodu lub majątku, które — zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy — mogą być opodatkowane w Polsce.

2. Bez naruszenia zasad stosowania postanowień dotyczących wyrównania strat, które są zawarte w jednostronnych przepisach o uniknięciu podwójnego opodatkowania, Holandia dokona potrącenia od kwoty podatku, obliczonego zgodnie z postanowieniami ustępu 1 niniejszego artykułu, kwoty równej takiej części tego podatku, która pozostaje w takiej samej proporcji do wyżej wymienionego podatku, w jakiej pozostaje — w stosunku do pełnej wysokości dochodu lub majątku, która tworzy podstawę wymienioną w ustępie 1 niniejszego artykułu — ta część dochodu lub majątku, która została włączona do podstawy wymienionej w ustępie 1 niniejszego artykułu i która może być opodatkowana w Polsce — zgodnie z postanowieniami artykułów 6, 7, 10 (ustęp 7), 11 (ustęp 4), 12 (ustęp 6), 13 (ustępy 1 i 2), 14, 15 (ustęp 1), 16 (ustęp 1), 19, 22 (ustęp 2) oraz 23 (ustępy 1 i 2) niniejszej umowy.

3. Ponadto Holandia dokona potrącenia od podatku, obliczonego zgodnie z postanowieniami poprzednich ustępów niniejszego artykułu, od tych części dochodu, które mogą być opodatkowane w Polsce, zgodnie z postanowieniami artykułów 10 (ustęp 2), 12 (ustęp 2) oraz 17, i które zostały włączone do podstawy wymienionej w ustępie 1 niniejszego artykułu. Kwota tego potrącenia stanowić będzie taką kwotę, która będzie niższa spośród dwu następujących kwot:

- a) kwoty równej podatkowi polskiemu;
- b) kwoty podatków holenderskich, która pozostaje w tej samej proporcji do kwoty podatku, obliczonej zgodnie z postanowieniami ustępu 1 niniejszego ar-

tykułu, w jakiej suma wyżej wymienionych części dochodu pozostaje do kwoty dochodu, która stanowi podstawę wymienioną w ustępie 1 niniejszego artykułu.

4. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Holandii, wówczas Polska zezwala — z wyjątkiem przypadku wymienionego w artykule 13 ustęp 5 oraz przy uwzględnieniu postanowień ustępu 5 niniejszego artykułu — na zwolnienie takiego dochodu lub majątku od opodatkowania, ale Polska może — przy obliczeniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby — zastosować tę stawkę podatkową, która byłaby zastosowana, gdyby ten dochód lub majątek zwolniony od opodatkowania w powyższy sposób nie był tak właśnie zwolniony od opodatkowania.

5. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który — zgodnie z postanowieniami artykułów 10 i 12 — może być opodatkowany w Holandii, wówczas Polska zezwoli na potrącenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Holandii. Jednakże takie potrącenie nie może przekroczyć tej części podatku, jaka została obliczona przed dokonaniem potrącenia i która odpowiednio przypada na dochód, który może być opodatkowany w Holandii.

6. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw osiąga zyski, które mogą być opodatkowane w drugim Państwie na podstawie postanowień artykułu 13 ustęp 5, wówczas to drugie Państwo dokonuje potrącenia od swego podatku od takich zysków kwoty równej kwocie podatku, jaki został pobrany w pierwszym wymienionym Państwie od wyżej wymienionych zysków.

Rozdział VI

Postanowienia specjalne.

Artykuł 25

Równe traktowanie.

1. Obywatele jednego z Państw nie mogą być poddani w drugim Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkami, które są inne lub bardziej uciążliwe od tych, którym w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa są lub mogą być poddani. Niniejsze postanowienie — bez względu na postanowienia artykułu 1 — dotyczy także osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo jednego z Państw posiada w drugim Państwie, nie może być w tym drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące jedno z Państw do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek dla celów podatkowych z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 4 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty po-

noszone przez przedsiębiorstwo jednego z Państw na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie długi przedsiębiorstwa jednego z Państw, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa jednego z Państw, których kapitał w całości lub częściowo, bezpośrednio albo pośrednio należy do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie lub jest kontrolowany przez taką osobę albo należy do wielu takich osób lub podlega ich kontroli, nie mogą być w pierwszym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani „związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Określenie „opodatkowanie” użyte w niniejszym artykule oznacza podatki każdego rodzaju, bez względu na ich nazwę, z wyjątkiem polskich opłat meldunkowych i polskich opłat za zezwolenie na otwarcie przedsiębiorstwa.

6. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają zróżnicowanego pobierania podatków od dochodu, zysku i majątku, które jest przewidziane w Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej dla przedsiębiorstw społecznych.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się.

1. Jeżeli osoba jest zdania, że czynności Państwa lub obu Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, wówczas może ona bez ujmy dla środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1 — właściwej władzy tego Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Jeżeli właściwa władza uzna zarzuty za uzasadnione, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, wówczas poczyni ona starania, aby przypadek ten uregulować po porozumieniu z właściwą władzą drugiego Państwa, tak ażeby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową. Każde osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Państw.

3. Właściwe władze Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również wspólnie uzgodnić,

w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane umową.

4. Właściwe władze Państw mogą w celu osiągnięcia porozumienia wskazanego w poprzednich ustępach kontaktować się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 27

Wymiana informacji.

1. Właściwe władze Państw będą wymieniały informacje konieczne dla wykonywania postanowień niniejszej umowy lub informacje dotyczące prawa wewnętrznego Państw co do podatków objętych umową w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie one przewidują, jest zgodne z umową. Wszelkie informacje uzyskane przez jedno z Państw będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie jak informacje uzyskane na podstawie prawa wewnętrznego tego Państwa i będą mogły być udzielane tylko osobom i władzom (w tym również sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem lub poborem albo ściąganiem podatków objętych umową lub rozstrzygającym odwołania mające związek z tymi podatkami. Takie osoby lub władze będą wykorzystywać te informacje tylko dla wyżej wymienionych celów. Mogą one udostępniać te informacje w postępowaniu sądowym i przy wydawaniu orzeczeń sądowych.

2. Ustęp 1 nie może być w żadnym przypadku interpretowany tak, jak gdyby zobowiązywał on jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Państwa;
- b) udzielania informacji, których ustalenie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniałyby tajemnicę handlową, przemyślową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub których udzielenie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu (ordre public).

Artykuł 28

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni.

1. Przepisy niniejszej umowy nie naruszają przywilejów lub immunitetów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym i konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

2. Niniejsza umowa nie dotyczy organizacji międzynarodowych, organów oraz pracowników tych organizacji i organów, jak również członków placówki dyplomatycznej lub konsularnej trzeciego państwa, którzy przebywają w jednym z Państw, jeżeli osoby te nie podlegają w tym Państwie tym samym obowiązkom w zakresie podatków od dochodu lub majątku, którym podlegają osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie.

Artykuł 29

Rozszerzenie zakresu terytorialnego obowiązywania umowy.

1. Obowiązywanie niniejszej umowy może być rozszerzone albo w jej obecnym brzmieniu, albo przy zastosowa-

niu koniecznych zmian, na Holenderskie Antyle, jeżeli kraj ten nałoży podatki zasadniczo podobne do podatków, do których ma zastosowanie umowa. W notach, które zostaną wymienione w drodze dyplomatycznej, zostaną określone i uzgodnione: dzień wejścia w życie takiego rozszerzenia zakresu terytorialnego obowiązywania umowy, poprawki i warunki, jakie będą z nim związane, wraz z warunkami jego wypowiedzenia.

2. Jeżeli nie nastąpi odmienne uzgodnienie, wypowiedzenie umowy nie spowoduje wypowiedzenia rozszerzenia zakresu obowiązywania umowy na Holenderskie Antyle.

Rozdział VII

Postanowienia końcowe.

Artykuł 30

Wejście w życie.

1. Umowa niniejsza wejdzie w życie trzydziestego dnia od chwili wymiany not potwierdzających przyjęcie tej umowy zgodnie z wymogami prawnymi każdej Umawiającej się Strony.

2. Postanowienia umowy będą miały zastosowanie do lat i okresów podatkowych rozpoczynających się w dniu pierwszym stycznia 1978 roku lub po tym dniu.

Artykuł 31

Wypowiedzenie.

Niniejsza umowa pozostaje w mocy przez czas nieokreślony, jednakże każda z Umawiających się Stron może przekazać drugiej Umawiającej się Stronie notyfikację o wypowiedzeniu drogą dyplomatyczną, dokonując tej czynności w dniu 30 czerwca lub przed upływem tego dnia w każdym roku kalendarzowym rozpoczynającym się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy. W takim przypadku umowa przestanie obowiązywać w odniesieniu do lat i okresów podatkowych rozpoczynających się po roku kalendarzowym, w którym przekazano notyfikację o wypowiedzeniu.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą umowę i opatrzili ją pieczęciami.

Umowę niniejszą sporządzono w Warszawie dnia 20 września 1979 roku w dwu egzemplarzach, każdy w językach polskim, holenderskim i angielskim, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne.

W przypadku jakiegokolwiek rozbieżności interpretacji między tekstem polskim a holenderskim tekst angielski będzie uważany za rozstrzygający.

W imieniu Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

W imieniu Rządu
Królestwa Holandii

Piotr Jaroszewicz
Prezes Rady Ministrów

Andreas A. M. van Agt
Premier Rządu

Emil Wojtaszek
Minister Spraw
Zagranicznych

Christoph A. van der Klaauw
Minister Spraw
Zagranicznych

P R O T O K Ó Ł

W czasie podpisywania Umowy o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, zawartej w dniu dzisiejszym pomiędzy Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Holandii, niżej podpisani uzgodnili, że następujące postanowienia będą stanowiły integralną część umowy:

I. Do artykułu 4

Osoba mieszkająca na statku, która nie posiada rzeczywistego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, uważana jest za osobę mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym znajduje się port macierzysty tego statku.

II. Do artykułu 7

Przyjmuje się, w odniesieniu do postanowień artykułu 7 ustępy 1 i 2, że jeżeli przedsiębiorstwo jednego z Państw prowadzi sprzedaż dóbr lub towarów albo prowadzi działalność zarobkową w drugim Państwie przez zakład położony w tym Państwie, to zyski tego zakładu nie będą określone na podstawie ogólnej kwoty pieniężnej uzyskiwanej przez to przedsiębiorstwo, ale tylko na podstawie kwoty tej zapłaty, którą można przypisać rzeczywistej działalności tego zakładu związanej z prowadzeniem takiej sprzedaży lub działalności zarobkowej.

III. Do artykułu 8

Przyjmuje się, że postanowienia artykułu 8 ustępy 1, 2 i 4 dotyczą zysków pochodzących z następujących rodzajów działalności:

- a) z eksploatacji dzierżawionych statków, barek wykorzystywanych w transporcie na wodach śródlądowych, samolotów, pojazdów szynowych lub drogowych;
- b) z dostarczania kontenerów i specjalnych podwozi dla transportu do portu wyjścia statku w morze i z wykorzystywania tych urządzeń na pokładzie tego statku podczas transportu morskiego;
- c) z dostarczania kontenerów dla transportu morskiego, kolejowego, drogowego oraz lotniczego;
- d) z przenoszenia kontenerów na pokład statku z podwozia pojazdu drogowego lub szynowego;
- e) z transportu na pokładzie statku;
- f) z wyładunku kontenerów na specjalne podwozia pojazdów drogowych lub szynowych w porcie przeznaczenia statku;
- g) z dostarczania kontenerów i specjalnych podwozi dla transportu z portu przeznaczenia do odbiorcy;
- h) z eksploatacji barek przewożonych na statkach barkowcach (Lighters Aboard-Ship System);
- i) z eksploatacji każdego innego urządzenia pozostającego w związku z przewozem statkami, barkami wykorzystywanymi w transporcie na wodach śródlądowych, samolotami, pojazdami szynowymi lub drogowymi.

pod warunkiem jednak, że — jeśli chodzi o rodzaje działalności wymienione pod literami b), c) oraz g) — od klienta nie pobiera się żadnych specjalnych opłat za te pomocnicze rodzaje działalności.

IV. Do artykułów 10, 11 oraz 12

Jeżeli podatek został pobrany u źródła i kwota tak pobranego podatku przekracza kwotę podatku, który powinien być pobrany na podstawie postanowień artyku-

łów 10, 11 oraz 12, wnioski o zwrot nadwyżki podatku powinny być przedkładane właściwej władzy tego Państwa, które pobrało podatek, przed upływem okresu trzech lat po upływie tego roku kalendarzowego, w którym podatek został pobrany.

V. Do artykułu 12

Przyjmuje się, że tylko postanowienia artykułów 7 lub 14 mają odpowiednie zastosowanie do należności każdego rodzaju, które są płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzeń przemysłowych, handlowych lub naukowych, za usługi obejmujące badania techniczne lub naukowe lub prace badawcze albo za usługi o charakterze doradczym, nadzorczym lub kontrolnym.

VI. Do artykułów 12 oraz 24

Państwo, w którym należności licencyjne powstają, dokona zwrotu określonej części lub całości kwoty podatku pobranego zgodnie z postanowieniami artykułu 12 ustęp 2, jeżeli odbiorca należności licencyjnych udowodni przez przedstawienie oświadczenia, potwierdzonego przez właściwą władzę tego Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, że podatek pobrany w pierwszym wymienionym Państwie nie może być zaliczony na poczet podatku, który jest pobierany od takich należności w drugim wymienionym Państwie, z powodu ograniczeń przewidzianych w artykule 24 ustęp 3 litera b) lub w ostatnim zdaniu ustępu 5 tego artykułu.

VII. Do artykułu 16

Przyjmuje się, że osoby określone jako „bestuurder” lub „commissaris” w spółce holenderskiej oznaczają osoby, które zostały powołane na tak określone stanowiska przez ogólne zgromadzenie udziałowców spółki holenderskiej lub przez jakikolwiek inny uprawniony organ takiej spółki i do obowiązków których odpowiednio należy ogólne zarządzanie spółką oraz nadzór nad działalnością spółki.

VIII. Do artykułu 24

Przyjmuje się, że jeżeli chodzi o holenderski podatek dochodowy lub holenderski podatek od spółek, podstawa wymieniona w artykule 24 ustęp 1 stanowi dochód brutto („onzuivere inkomen”) w rozumieniu holenderskiego ustawodawstwa podatkowego dotyczącego podatku dochodowego lub zyski („winst”) w rozumieniu holenderskiego ustawodawstwa podatkowego dotyczącego podatku od spółek.

Na dowód powyższego niżej podpisani należycie do tego upoważnieni przez swoje Rządy podpisali niniejszy protokół i opatrzili go pieczęciami.

Niniejszy protokół sporządzono w Warszawie dnia 20 września 1979 roku w dwu egzemplarzach w języku polskim, holenderskim i angielskim, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku jakiegokolwiek rozbieżności między tekstem polskim a holenderskim tekst angielski będzie uważany za rozstrzygający.

W imieniu Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Piotr Jaroszewicz
Prezes Rady Ministrów
Emil Wojtaszek
Minister Spraw
Zagranicznych

W imieniu Rządu
Królestwa Holandii

Andreas A. M. van Agt
Premier Rządu
Christoph A. van der Klaauw
Minister Spraw
Zagranicznych

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 17 września 1981 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czyrek*